

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivec, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dolenjska volitev.

Vsaka primera je šepava. Najšepavejša pa bi bila primera mej Bolgari in Slovenci. Kajti Bolgari o katerih se je že nedavno pelo: „I Bugar na Balkanu stoji — i vjekove svoga robstva broji“ kažejo nepričakovano hrabrost in ovenčali so si čelo z lovor vencem, dočim pri nas niti toliko ne zmoremo, da bi postavili kandidata za dolenjsko državno-zborsko volitev, dočim pri nas niti toliko poguma ni, da bi kdo izpregovoril o tej zadevi resno besedo. Vse previdno in hrabro molči, kakor da bi se tudi v nas bila prikazala tista osodepolna megla, o katerej toži kralj Milan in katera je naše državi l. 1866 na bojišči pri Sadovi bila toli pogubna.

Kakor doli ob divnem Bosporu, kjer so se šest tednov v konferenci pogajali in drug drugemu hoteli zvabiti na led, naposled pa vender uvideli, pa vsak ne drugo stran vleče in zategadelj tudi sklenili, da bodo vsak po svoji strani in volji delali novejšo balkansko politiko, — jednak uspeh so za naše borne razmere imele konferencije, dokaj zanimive konferencije v klubu narodnih deželnih poslancev, ki so vprašanje o dolenjski volitvi vzeli v roko. Klub kot tak ne protežuje nobenega izmed kandidatov, katera se ponujata in ker si tretjega kandidata sam želel ni, in ga tudi dobiti ni mogel, si je stvar, radovoljno prevzeto, olajšal s tem, da jo bode preziral, da ne poreče ne črne ne bele.

Klub zastopnikov slovenskega naroda na Kranjskem si drugače postopati upal ni, kajti bal se je, da se ne bi razcepil na tri manjše klube. Bojazen bila je nepotrebna, kajti faktično stoji klub na trojnem ali vsaj na dvojnem vsaksebnem mnenju in s te podlage ga tudi ne spravi vsa „pasiviteta“ o dolenjski volitvi. Viri teh mnenj so premalostni, preosobni, ne dostaje jim širšega obzorja, da bi se resno z njimi pečali.

Da je klub deželnih poslancev postal nevtralen, pasiven, ne bila bi še nobena posebna nesreča, ko bi si narodni klub ne bil prisvojil kompetencije v postavljanju kandidatov, da si v to ni bil izbral celo „zvrševalnega odbora“. Ta odbor dobil je te dni nezaupnico, katere se morebiti še sam ne zaveda. Postavil je bil pred meseci kandidatom grofa Margherija, storil tako kot od-

bor narodnega kluba. A sedaj vidimo, da se narodni klub ne zlága z voljo svojega odbora, ker ni odobril candidature, po odboru jedenkrat že proglašene. Tako nas to, kakor še marsikaj drugega potrjuje v misli, da se uplivi, ki so dosedaj hoteli biti koncentrovani v izvrševalnem odboru, oziroma v narodnem klubu, ne opravičujejo niti po svoji organizaciji, niti po svojem vnanjem postopanju. Po organizaciji ne, ker so brez prave discipline, doslednosti, zato mej seboj v vednem protivju, po vnanjem postopanju pa ne, ker so pristranski in jim je oseba, lastni „jaz“, mnogokrat več nego stvar, ker jim šestokrat ne dostaje ali poguma ali pa hladnokrvnosti. In tako je prišlo, da klub, ki se je „ad hoc“, to je v zadevi dolenjske volitve sešel, pravo za pravo ničesar ukrenil ni.

Pri takih razmerah je javnim glasilom stališče pretežavno. Ako bi se hoteli ravnati po nagibih naših odločujočih krogov, morali bi vsak dan skoro skočiti v drugo kožo, ali pa ostati pri svojem in tako delati proti ukrepom, ki hočejo, da so odločilni. Jednega in drugega ne maramo, ker se ne strinja z našimi načeli.

Ker smo s tem odnošaje kluba in v njem delujočih strank dovolj osvetlili, treba samo še nekoliko besed o dolenjski volitvi sami. Ker se zastopniki slovenskega naroda na Kranjskem neso izrekli za nobenega kandidata, tudi mi nemamo povoda, vnovič pretresovati to vprašanje, o katerem se je dovolj pisalo pred prvo volitvijo. Razlogi in nagibi, katere smo takrat navajali, veljavni so nam tudi sedaj in da bode konec vsemu praznemu ugibanju in govorjenju, konstatujemo, da tudi sedaj prof. Šuklje ni naš kandidat.

Sploh pa s polno hladnokrvnostjo pričakujemo dolenjske volitve. Ako bode novi poslanec v vsem ravnal se po načelu, da je le na odločno narodni in slovanski podlagi slovenskemu narodu zajamčena lepša bodočnost in konečna zmaga, ako bode vestno in odločno zastopal koristi vsega slovenskega naroda, potem si bode pridobil zadovoljnost svojih volilcev, pritrjevali mu bodo vsi slovenski rodoljubi in tudi mi, v nasprotnem slučaju pa bode baš obratno.

Sicer pa ima dolenjska volitev poleg tega, da klub poslancev ni nobenega kandidata postavil, še

drugo nepovoljnost. Volitev vršila se bode po prejšnjem imeniku volilcev, ker dotičnih pritožeb, oziroma protestov neso hoteli uvažati. Tej trdovratnosti torej bode pripisovati, ako bodemo zopet imeli volitev s protestom.

Deželni zbor goriški.

Pretekli torek 1. decembra o 5. uri popoldne imel je deželni zbor goriški tretjo sejo v letošnjem zasedanju. Predsedoval je deželni glavar vzvišeni gospod Franc grof Coronini, navzoči so bili vsi poslanci razen dr. Abrama in barona Ritterja, ki sta bila bolna. Vlado je zastopal dvorni svetovalec preblagorodni gospod Franc baron Rechbach.

Prebral in potrdil se je zapisnik prejšnje seje v slovenskem in italijanskem jeziku. Deželni glavar naznani razne peticije in prošnje, ki so došle, ter jih oddal večinom peticijskemu, nekaj tudi legalnemu odseku. Na to dá besedo poslancu dr. Gregorčiču, ki se je bil oglašil za neko interpelacijo do visoke c. kr. vlade. Gospod poslanec prebere interpelacijo. Deželni glavar izroči interpelacijo vladnemu zastopniku, ki objavi v italijanskem in slovenskem jeziku, da jo predloži visoki c. kr. vladi in da si pridrži pravico, odgovoriti na njo, ko dobi potrebno poročilo.

Deželni glavar naznani, da je določil vojni minister v porazumljeni z drugimi oblastmi, naj bi se vršili prihodnje leto vojaški nabori v krajih, kjer so nastanjena okrajna glavarstva, za vse sodnijske okraje, spadajoče pod isto okrajno glavarstvo, a deželni odbor, da se je temu ustavil in da je sklenil peticijo do visokega c. kr. ministerstva, naj bi se tudi prihodnje leto vojaški nabori vršili tam, kjer imajo sodnijski uradi svoje sedeže. Za to peticijo predlaga deželni zbor nujnost, ki se vsprejme, in na to prebere odbornik g. Ivan Gasser peticijo, ki se jednoglasno vsprejme.

Na to preide zbor k dnevnemu redu in rešuje stvari po naslednji vrsti. 1. Volijo se dr. A. Gregorčič, dr. Al. Rojic, dr. Venuti in dr. Verzeznassi kot verifikatorji, da bodo potrjevali segne zapisnike po stenografskih zapiskih, kadar bo treba. 2. Vsprejme se načrt postave, po katerih se loči davčna občina Koblaglava od upravne občine Štanjelske. Odobri se načrt postave, ki določuje, kako naj se razdelijo

LISTEK.

Diapason.

Beseda, ki se ne čuje vsaki dan. Prav za prav sta dve besedi, vzeti iz grškega jezika. Dia znači slovenski skozi, po, a pason znači vseh. Že v dobi, ko je starogrška glasba bila na vrhuncu svojega napredka, oznamenjali so filozofi z diapason-om oktavo in sicer v tem-le zmislu: „po vseh tonih“, tako govorjenje pa graja Aristoteles, češ, naj bi se namestu diapason rajši rekli: di' okto t. j. po osmero (tonih). A poleg tega je kasneje diapason značil obseg ali obim glasa n. pr. diapason človeškega glasa, diapason instrumenta itd. Fra neozi pa so konečno izrazilo diapason vzeli v svoj jezik, da jim je premalo tako-imenovani uborni ali komorni ton.

Dognano je, da so relativni višinski razmeri posameznih mejglasij v glasbeni lestvici mej sabo matematično stanoviti ne le pri našem splošnem in navadnem uboru, marveč tudi pri, kakor se reče, stem ubiranju, tako da je treba poznati le abso-

lutno višino nihavnega časa jednega samega tona, in določi se ta višina potem lahko za vse druge tone. Ne vede kako so kakor sporazumljeni vsi glasbeniki čast ubornega tona podelili petemu „a“ popolnega 7. oktavnega glasovirja, števisi od najnižega tona naprej. Chladni, imenovan oče novejšega zvokoslovja (akustike), zove rečeni ton stanovitni ton, W. Weber pa normalni ton.

Od srednjeveških časov so v rabi posebna orodja, ki le v to služijo, da praktični glasbenik ali izdelovatelj instrumentov vsikdar dobiva pravi stanovitni ton; tudi ta ročna orodja Francoz imenuje diapason. Iz kraja so bile piščali, ki se še dandanes uporabljajo. Ko pa je 1771. leta John Shore v Londonu zamislil znane glasbene vilice, imajo rajši te glasbeniki in fiziki.

Nekoliko mesecev že se po dnevnikih prikazuje besedica diapason, ki pa je še pred kratkim celo v glasbeničnih krogih bila le malo znana. Sedaj je tako važna, da se na njeno ime, kakor za kako preobsežno politično vprašanje, sklicuje mejnarodni kongres, v kateri evropska velevalst povabi velike in male evropske države, naj pošljejo svoje mandatarje. „Društvo glasbenikov“ na Dunaji po-

prosilo je naučnega in bogočastnega ministra, tedaj še barona Conrada, naj bi se dognalo jednotni, normalni ubor. Res je na to avstrijska vlada ostale države sklicala v shod dne 16. novembra t. l., da bi se na njem ustanovil jeden jedini, splošno in povsodi veljavni uborni ton, ter da bi se ukrenilo kaj, kar bi zabranilo v bodoče predrugečevanje tega tona. Bil je to shod pravkov na umetniškem in glasbeno-znanostnem polju v Evropi, a predsedoval mu je naš rojak, dvorni svetnik prof. Stefan.

Po raznih deželah je tačas višina ubornega tona različna, da celó v istem kraju so razlike jako znatne. Od časa do časa je uborni ton bil viši in viši in tudi danes ta dan meri le naprej k višku. Glas pevcev se zavoljo tega čedalje bolj napenja ter hitrejšje zniči. Instrumentalni zbori z instrumenti, ki se težko ali celo nič preubirati ne dajo, zlasti vojaške kapele ne morejo skupno nastopati, ker je ubor različen. Jasno je po vsem tem, da ima veliko pomena ter se po pravici želi splošno veljavni uborni ton. Državne uprave pa so zategadelj zavzele za to stvar, ker na podstavi mejnarodnega ubornega tona obrtnost v instrumentih zadobi stanovite „measure“, popolno tehniko in slednjič več

občinska zemljišča Nosenska v županiji Kožbanski. 3. Dovolj se razdelitev občinskih zemljišč Brdo in Belovec, v občini Šmarijski. O vseh teh nasvetih poročati bi bil moral dr. Abram; a ker je bil za- držan, namestoval ga je dr. vitez Tonkli, ki je po- ročal tudi o naslednji točki. 4. Vsprejemajo se na- črti postav, s katerimi se je dovolila razdelitev zem- ljisch v Planini, v Dolenjih in v Gorenjih Novakih pri Cerknem, katere postave bile so že lani vspre- jete, pa ne potrjene, ker so se nahajale v njih ne- katere pomanjkljivosti. 5. Ivan Gasser poroča o stav- benem redu za mesto Gorico z davkarskimi obči- nami Grafenberg, Pristava in Rosenthal, ki se vsprejme z onimi preureditvami, katere je k lanskemu načrtu nasvetovala visoka c. kr. vlada. 6. Pri posvetovanji o cestnem policijskem redu opomni poslanec dr. Ve- nuti, da v § 7. italijanske besede se je urinil tis- karsk pogrešek: formato mesto fermato. Odborov predlog, o katerem je poročal gosp. Iv. Gasser, vsprejel se je brez ugovora jednoglasno.

Slednjič pride na vrsto predlog deželne odbora, kateremu je bil poročevalec vitez dr. Pajer, naj bi se izbrisal monsignoru And. Pavletiču, vodji v zavodu gluhonemov v Gorici, dolg 2087 goldinarjev 53½ kr., ki mu je upisan pri deželni računariji, odkar je bil gospod vodja prevzel poroštvo, da iz- roči deželnemu odboru nekdanjo mizarnico v zavodu, katero je deželni odbor odpravil, v takem stanu in v taki vrednosti, kakeršno je imela takrat, ko jo je sprejel. Ko je mizarnico izročil deželnemu odboru, izračunili so mu, da je za 2087 gld. 53½ kr. (z obrestmi vred) manj vredna od prej. Mons. Pavle- tič pa trdi, da je podpisal ono pogodbo le prisil- jen, da ga je mizar sleparil in da je že mnogo dal iz svojega žepa za deželno gluhonemnico. Dr. Venuti predlaga, naj se izroči zadeva legalnemu odseku. Ta nasvet se vsprejme brez razgovora z veliko večino.

Predno se seja sklene, naznani deželni glavar, da je stavil dr. A. Gregorčič naslednji predlog: De- želni zbor naj sklene in odpošlje visoki c. kr. vladi peticijo, v kateri naj prosi, da bi visoka c. kr. vlada blagovolila predložiti državnemu zboru: 1. načrt po- stave, po kateri bi se domovinska postava z dne 3. decembra 1863 (drž. zak. št. 105) tako preme- nila, da bi se dobila domovna pravica, v katerem kraju ne samo po dosedanjih potih (§. 5), ampak tudi po desetletnem mirnem bivanju v njem; 2. načrt postave, po kateri bi se uredila skrb za uboge in onemogle ne le na podlagi domovne pravice, mar- več tudi na podlagi drugih načel, ki so v tem oziru vsprejeta v omikanih evropskih državah, posebno na podlagi dejanskega bivališča onega, ki potrebuje podpore. Deželni glavar izreče, da dene ta pred- log na dnevni red prihodnje seje, da ga g. nasve- tovalec utemelji; potem sklene sejo ob 7½ zvečer. Prihodnja seja naznani se pismeno in bo najbrže še le v sredi tega tedna. Po javni seji ostali so po- slanci skupaj na poziv gosp. deželne glavarja v privatno posvetovanje. Pred sejo in po seji (drugi dan) imel je slovenski klub pogovore, katerih so se udeležili vsi slovenski poslanci razen dr. Abrama, katerega je bolezen zadrževala; pa zdi se, da bo- lezen je bolj nekaka slabost ko prava bolezen in upamo, da kmalu zgine. Bog daj!

kupcev, zlasti v vnanjih deželah; tudi vodijo državno upravo finančni oziri, ker ima pod sabo velika gle- dališča, akademije, konservatorije in vojaške kapele. Glasba se povsodi čedalje bolj goji, čedalje bolj živi so tudi odnosi mej glasbenimi narodi, očitno je torej potreba trdnega ubora. Glasovi, naj se to ko- nečno dožene, neso šele od danes, tudi so se že v prejšnjih stoletjih sloveči glasboznanci trudili, da bi se odstranilo to zlo. Tako je skušal določiti jednak ton za ubiranje instrumentov znani Praetorius (1619), potem Mersenne (1636), Sauveur (1700), Chladni (1802). Fabrikant Schöbler iz Crefelda nasvetoval je 1834. leta v Stuttgartu na shodu prirodznancev normalni „A“ s 440 tresaji; to je tudi shod odo- bril in priporočal, a nasvetovani ton ni nikdar po- stal mejnarodni, čeprav sta ga še dve konferenci (1850 in 1872) priporočali za ubor.

Države so potem poskusile uvesti diapason, ki bi vsaj na njihovem obsegu bil za vse veljaven. Ko je Francoska 1859 zá-se ustanovila obligatorni A s 435 tresaji, odobrile so tudi druge države in mesta francoski ubor. Načelno je ta razen v Fran- ciji vladal v Rusiji in v Belgiji, tako tudi v gleda- liščih in koncertnih zavodih v Berlinu, Kodanji, v

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. decembra.

V moravskem deželnem zboru sprožilo se je vprašanje, da bi se povišala plača deželnim od- bornikom, kateri bi pa potem ne smeli biti h kratu državni poslanci. To stvar so sprožili nemški libe- rali in sicer samo zato, ker sta odbornika česke stranke dr. Šrom in dr. Fanderlik državna poslanci. Povod temu tedaj ni v prvi vrsti dejanska po- treba, ampak samo sovraštvo do Čehov. Zanimive so izpeljave dr. Sturma, da naj bi deželni glavar smel biti državni poslanec, njegov namestnik pa ne, kajti prvi je Nemec, drugi pa Čeh. Sporazumljenje narodnostij je nemogoče, ako bodo Nemci vsako stvar gledali le s svojega ozkega nemškega stališča.

Opozicija v hrvatskem saboru je bila pred- lagala, da se toži ban, ker se volitev deželne po- slanca v Zagrebu predolgo ni razpisala. Po zakonu se mora volitev vršiti v treh tednih, ko je kak mandat izprazen. Jeden Zagrebški deželnozbornski mandat bil je izprazen 30. septembra, a volitev se je razpisala na 24. oktobra, tedaj že prepozno, in še ta volitev se je brez vsega zakonitega povoda prestavila. To se je zgodilo samo zategadelj, ker se je vlada bala, da ne bi bil voljen kandidat opozi- cije. Debata bila je jako burna. Opozicija je nava- jala, kako protizakonito in brezozirno postopajo vladni organi na Hrvatskem. Tako je vladni komi- sar v Kostajnici razpisal volitev samo petnajstih mestnih odbornikov, namesto šestnajstih, da bode vlada imela povod ovreči volitve, ko bi zanjo ne- ugodno izpale. Naravno je, da se je opozicija po- služevala pri tacih razmerah ostrih izrazov. Barona Rukavino izključili so za 30 sej, ker je pri tej priliki razžalil večino. Mnogo deželnih poslancev je pa kar zahtevalo, da bi ga izročili sodnji. To, kar dela „narodna stranka“ na Hrvatskem, presega že vse meje. Da so zavrgli predlog, da bi se ban tožil, še omenjati ni treba.

Ogerski naučni minister izdal je ukaz vse- učiliščem, da naj zamenjajo sezname predavanj, almanah in druga izdavanja z inozemskimi vseučil- ši. To je bilo do sedaj tudi v navadi, a bilo je brez vsega praktičnega pomena, ker so vsa izdana dela ogerskih vseučilišč bila madjarska. Sedaj se pa bodo morala taka vseučiliška poročila izdajati v la- tinščini.

Vnanje države.

Pogajanja za premirje mej Srbijo in Bol- garijo so se pretrgala, ker Bolgari neso hoteli vsprejeti srbskega predloga, da bi izpraznili Piroto, ko Srbi ostavijo bolgarsko ozemlje ali pa vsaj za- vezali se, da izpraznijo to mesto v kakem določe- nem roku. Iz Belega grada že prihaja vest, da so Bolgari zopet začeli vojevanje, kar pa še potrebuje potrdila. — Turčija je baje poslala na velevalisti okrožnico, v katerej trdi, da ima ona pravico skle- pati premirje, ne pa Bolgarija.

Srbski rezervisti družega razreda so jako nevoljni, ker se njim daje preslaba hrana. Vsak dobiva na dan hlebec kruha brez vsega kuhanega jedila. Povsod se kaže pomanjkanje. V bolnicah je postrežba jako slaba in vsled tega še lahko ranjeni mrjé. Sicer je pa povsod veliko sovraštvo na Bol- gare. Zlasti so pa Srbi jezni na Piroto, ki so baje streljali na Srbe in čestitali knezu Aleksandru. Srb- ski vojaki grozé, da bodo Piroto, ko ga zopet dobé, razdeljali in ves narod poklali. Da bi Bolgare očr- nili pred svetom in na nje naščuvali Turke, razši- rili so Srbi vest, da je knez Aleksander ponudil Srbiji zvezo proti Turčiji. O sestavi novoga mini- sterstva se pri posvetovanji v Niši neso mogli spo- razumeti. Nekateri so bili za koalicijsko, drugi za uradniško, drugi zopet za naprednjaško ministerstvo.

Vest, da Vzhodnjermelji neso hoteli vsprejeti turških odposlancev, se potrjuje. Dalo se

Draždanah, v Pragi, v Monakovem, v Milanu, Ne- apolji itd.

Potemtakem je bilo jasno, da bode Dunaj- ska konferencija potrdila francoski ubor, ki si je bil že toliko krajev osvojil, ali pa da ne bode nič slavnega ukrenila, ako ustanovi ubor, različen od Pariškega. Zlasti je tu pomniti kočljivo finančno vprašanje. Povsodi, kjer so si osvojili Pariški ubor, morali bi zavreči vsa piskala, ako bi se premenil diapason. Nova trobila bi bilo omisliti treba. Njega dni je uvedba Pariškega ubora le dvornim gledali- ščem ter dvorni kapeli na Dunaji 1862. leta pro- uzročila stroškov nič manj kot 10.864 gold. Tačas se pa zanikavati ne da, da je francoski ubor v glas- benih krogih Evrope najbolj razširjen in bi torej primeroma najmanj stalo, ako se ta potrdi in raz- širi tem, kjer dosihdob še ni uveden.

Sedaj je pa tudi konferencija na Dunaji že izrekla svojo misel. Potrdila je francoski ubor za splošnje veljavni diapason; tako se je izpolnilo, kar so pričakovali glasbeni krogi, skrbelo se je, da ne trpijo kvare, a da se jim ustreže, kar se tako dolgo in toplo želi po nemalih bojih. Musicus.

jima je razumeti, naj ideta v Sofijo, kjer je osrednja vlada, katero priznava ves narod. Kaj bode Turčija sedaj storila, ne vemo. Dvomi se, da bi poslala vo- jake v Vzhodno Rumelijo. Najbrž bode še čakala, da se razvijó daljši dogodki. Nič še ni čuti, da bi bila odposlala provizoričnega guvernerja v Plovdiv. Morda bode opustila to misel, ker je misija prvih njenih odposlancev bila neuspešna. Da se Turčija ne misli posluževati sile, kaže morda tudi to, da je imenovala jednega svojih odposlancev, Gadban efendi- ja, komisarjem vakufskih posestev v Sofiji. Na ta način ga je le na lep način poslala v Sofijo, da se bode tam dogovarjal z bolgarsko vlado. Kar tako ga ni mogla v Sofijo odposlati, kajti s tem bi bila neposredno priznala zjedinenje. Po vsej deželi se pa sklicujejo tabori, na katerih narod sklepa reso- lucije, da bi se zopet ne uvela prejšnja uprava in te resolucije pošiljajo evropskim konzulom. V resolu- cijah prosijo Rumeliji, da se prizna zjedinenje, sicer bode v Rumeliji navstalo brezvladje in krvoprolitje ter vsa provincija se bode spremenila v veliko po- kopališče. Prebivalstvo hoče rajši požgati vasi in mesta, ter preseliti se v Bolgarijo, kakor bi se pa še udalo turške sili. Turčija je pa v veliki zadregi, ker jo razne vlasti vedno nadlegujejo z raznimi nasprotujočimi soveti.

Socialno demokratska stranka v nemškem državnem zboru je predlagala, da državni kancelar ustavi iztiranja iz Prusije. Ta predlog je utemelje- vala s tem, da bi iztiranja Poljakov iz Prusije vsaj navidezno nekako opravičevala zatiranje Nemcev v Avstriji in Rusiji. Zadnji čas se sploh v Nemčiji jako mnogo govori, kako se zatirajo Nemci v Av- striji. Naši Nemci so tako dolgo kričali, kako je Taaffejeva vlada zatira, da so začeli verjeti v Nemčiji.

Volitve na Angleškem so se za liberalce dosti na bolje obrnile. Izid volitev iz vseh krajev še ni znan. Do sobote zvečer bilo je voljenih 309 liberalcev, 244 konservativcev in 66 Parnellovcev. Konservativci in Parnellovci vkupe imajo samo jeden glas več kakor liberalci.

Pariška trgovska zbornica je protestovala proti temu, da bi Francozi ostavili Tonking in izrekla je željo, da bi zaseli vso deželo, ker bi to jako ko- ristilo trgovini s Kitajem.

Dopisi.

Iz Gradca 5. decembra. [Izv. dop.] Dra- konična obsodba slovenskih dijakov v Celji, ker so cesarsko pesen peli v slovenskem jeziku, zaušnica je celemu narodu slovenskemu.

Kaj poreče k temu pohlevni ta narod sloven- ski? Ako ne brani svojih sinov, ako ne prote- stuje glasno proti tem nasilstvu, ni vreden niti spoštovanja niti ravnopravnosti.

Tukaj zbrani slovenski poslanci, sklenili so, postopati v tej zadevi. Slava in hvala jim!

Ti narod slovenski pa podpiraj njih glas z javnimi protesti.

Na slovenski zemlji nikoli ne sme biti prepovedano, cesarsko pesen peti v slovenskem jeziku.

Graški Slovenec.

Iz Celovca 5. decembra. (Nove klešče proti koroškim Slovincem.) Našim Veliko- nemcem mora se priznati, da so jako iznajdljivi v pomočkih, s katerimi upajo prej čisto zvezati in potem raznaroditi, ponemčiti koroške Slovence. Iz- vrstno orodje so jim zdaj nemške šole in učitelji. Pa to jim še ne zadostuje. Zdaj hočejo v svoj voz upreči še občinske tajnike. Že zdaj so občin- ski tajniki večinoma nemško misleči. Saj drugače skoraj ne more biti.

Kdor je na Koroškem nekaj let hodil v šolo, hodil je v nemško šolo, saj druge ni. V teh šolah pa že znajo izgnati iz otrok zadnjo iskro ljubezni do slovenščine.

Take šole nemamo, da bi se mladina naučila dobro pisati in brati po slovenski. Kdor tedaj pisati zna, razume se na Koroškem samo po sebi, da piše po nemško. Tako tudi naši občinski tajniki. Slovenščina jim mrzi, ker človek ne ljubi tega, če- sar ne zna. Kjer je župan omahljiv ali malo izobra- žen človek, tam je tajnik gospodar v občini. Že dostikrat se je zgodilo, da je tajnik kak sklep ob- čine vrgel pod klop in ga ni izvršil; in tudi na- robe, da je kako reč odločil kar na lastno odgo- vornost, ne da bi vprašal župana ali pa občinski svet.

Tako vem za krčmarja, ki je obrtno pravico dobil samo od občinskega tajnika.

Kjer je pa župan samosvesten mož, tam je tajnik vender le služabnik, ne pa gospodar občine; izvrševati mora, če prav morda nerad, sklepe ob- činskega odbora. Ako tega ne stori, dajo mu slovo. In ravno, ker se število narodnih županov množi, začeli so Velikonemci misliti na to, kako bi tajniške

službe utrdili in jih storili poslužne svojim namenom. Letos je deželni zbor dovolil 500 gl. dru. Hermannu, da bo spisal poučno knjigo za občinske tajnike. Zapopadene bodo v tej knjigi vse postave, ki se tičejo občinskih rečij. Sama na sebi bi bila to koristna stvar. Pa svoje prave namene so izdali Velikonemci s tem, ker so sami povedali, da bodo upeljali tajniške preskušnje. Lahko je spoznati kam pes taco moli. Zdaj sicer še ne pravijo, da se bo moral vsak tajnik podvreči tej preskušnji, pa s časoma bo to gotovo prišlo. Naredili bodo deželno postavo, da zamore tajniško službo dobiti le tak, ki je napravil izpit. Ker bodo pa izpite sami vodili, dobili bodo že prvo rešeto v roke, skozi katero bodo precejali tajniške kandidate. Kako se bo v tem rešetu godilo narodnim kandidatom, se lahko ugane.

Pa to je še le začetek. Potem bodo upeljali občinsko birokracijo; župani ne bodo smeli tajnikov ne nastavljeni ne odstavljati. To vse bo padlo pod oblast deželnega odbora, županu bodo poslali tajnika po svoji volji kakor kakega občinskega jeroba, in ti od županov neodvisni, le Velikonemcem v Celovci pokorni tajniki bodo oblastno ukazovali v občinah, kakor kaki deželni komisariji. Izvrstno bodo služili Velikonemcem pri volitvah in drugih prilikah. Tudi plačo jim bo najbrž deželni zbor odmeril in izplačeval, kakor pri učiteljih. Saj pri učiteljih je bila ravno taka. Dokler so še občine oddajale učiteljske službe, se je moral učitelj vender še nekoliko ozirati na želje občinskih prebivalcev. Zdaj mu tega ni več treba, ker občina nema nobene besede več, ampak samo pravico plačevanja! Ako pošljejo slovenski občini trdo nemškega učitelja, občina si ne more nič pomagati. Tudi pri občinskih tajnikih bodo delali najbrž tako. Nemškemu tajniku, ki ga bodo poslali slovenski občini, ne bodo ukazali, naj se slovensko uči; ampak od župana in svetovalcev in drugih prebivalcev bodo zahtevali, naj se učijo nemščine zavolj gospoda tajnika. Da bo slovenskih tajnikov zmirom primankovalo, zato bodo znali ravno tako skrbeti, kakor pri učiteljih. Najprej skrbijo za ponemčevanje pripravnikov, in če še kak slovensko misleč učitelj ostane, prestavijo ga mej Nemce, ali pa ga tako dolgo preganjajo, da se ali sam izseli v drugo deželo ali pa popolen nemškutar postane. Potem pa pravijo z nedolžnim obrazom: „Radi bi vam poslali slovenskega učitelja, pa jih nemamo!“ Ravno tako bodo delali s tajniki.

Jedina pomoč proti tej nakani bi bila, ko bi slovenske občine začele slovensko uradovati. Pa to je na Koroškem nemogoče, ker so šole take, da razun župnika noben človek v občini slovenski pisati ne zna. Tako je vse lepo napeljeno, da si koroški Slovenec nikakor pomagati ne more!

Iz Spodnje Štajerske 6. decembra. (V zadevi podružnic družbe sv. Cirila in Metoda.) Tukaj se je osnovelem neke podružnice vrnila uloga od ministerstva notranjih zadev s tem, da se mora ulogi še 5 izvodov pravi glavne družbe priložiti.

Pravila, katera je glavna družba izdelala za podružnice, so namreč pomankljiva, kajti nemajo določeb o namenu podružnice, o pravicah in dolžnostih njenih udov, o veljavnem sklepanju zborov podružničnih, nego se pozivljajo v tem oziru na pravila glavne družbe. Podružnična pravila ne ustrezajo torej določbam § 4. društvene postave, razen če se še (v zmislu § 5 omenjene postave) 5 izvodov pravi glavne družbe priloži.

Opozarjamo toraj gg. osnovelem še na to oziro, da morajo v prihodnje svoji ulogi še 5 izvodov pravi glavne družbe priložiti, ter vsak izvod s kolkom 15 novcev kolkovati. Upamo pa, da bodo sedaj s tem zadnji pomisleki visoke vlade zoper podružnice družbe sv. Cirila in Metoda premagani.

Osrednji odbor je pač sam nekaj zakrivil, da ni bolje cele stvari premislil, oziroma se pri češkejši šolski matici poučil, kako se naj postopa, da bi se gladko ustanovljale podružnice. Tako pa se cela stvar zavlačuje, da se človeku preseda, in pri tem še posamezne podružnice vedno novi stroški (koleki k novim ulogam in k novim prilogam) po nepotrebnem prouzročujejo.

Najbolje bi bilo, da bi osrednji odbor pravila za podružnice prenaladil, ter jih toliko dopolnil, da bodo ustrezale zahtevam, ki jih vlada stavi. Na tak način se izogne potrebi, da se prilagajajo pravila glavne družbe ter odpadajo dotični kolki.

Domače stvari.

— (Umrl) je včeraj g. Ivan Breclnik, dekan in župnik v Hrušici, v 74. letu svoje dobe. Lahka mu zemljica.

— (Slovensko gledališče.) Zabeležiti nam je predstavo, s katero smo bili jako zadovoljni. Gledališče bilo je v parterji in na galeriji razprodano, celo lože bile so razmerno dobro obiskane. To pa je jako dobro uplivalo na naše igralce in predstavljali so nam igrokaz „Stari korporal“ s petjem in melodramom v 5 dejanjih (po Reinhardovem izvirniku predelal A. L. Bistriški) tako vrlo, da smo še živeje obžalovali, da ni deželni zbor kranjski dramatičnemu društvu dovolil večje podpore. Vsa včerajšnja predstava morala bi se obširneje opisovati, a ker nemamo dovolj prostora, zadostujejo naj glavne poteze. Naslovno ulogo igral je g. Kocelj uprav izborni in „Stari korporal“ spada mej najboljše uloge v njegovem obširnem repertoaru Gpc. Zvonarjeva („neumna“ Lizika), gospica Vrtnikova (Amalija Novelli), gospica G. Nigrinova (Marija) in Lavoslava (markitanka) gg. Sršen, Danilo, Slobodin, Čutnik (general Palmotič), Perdan in Bonač igrali so vsi izredno dobro, nekateri prizori bili so dovršeni. Gospod Sršen nam je na odru, že star znanec, po dolgi odsotnosti nastopil je zopet, in svojo dolgo in težavno ulogo tako izvrstno izpeljal, da si smemo le čestitati, da smo to moč zopet dobili. Nenavadno nadarjenost opazovali smo pri mlajši Sršenovi deklici. Igra dasi jako dolga, igrala se je vseskozi jako gladko in občinstvo je navdušeno ploskalo. Omeniti nam je še, da je društvo „Slavec“ prav dobro pelo zbor v prvem nastopu (godbo k petju zložil Ant. Stöckel) in da je garderobo radovoljno in brezplačno posodil g. Westen, nemškega gledališča ravnatelj, kakor tudi to, da se je v prvem dejanju nekoliko preveč smodnika potratilo. Toliko streljanja je preveč, zadosti je par strelcov, ki markirajo bitko. Naj se torej v bodoče to predrugači. „Stari korporal“ pa še enkrat spravi na oder.

— (Miklavžev večer,) ki ga je „Sokol“ preteklo soboto priredil v dvorani Ljubljanske čitalnice, bil je v prvi vrsti namenjen nežni mladini, katere se je zares izvrstno zabavala in z veseljem in strahom pričakovala Miklavža in njegovih spremeljvalcev, parkeljnov. Miklavž bil je prav vrli, ravno tako vse njegovo spremstvo in prav hvaležni smo „Sokolu“ za ta večer. Razen za otroke skrbjeno je bilo tudi za odrasle, kajti poleg gosp. Paternostrovega dovtipnega berila in sviranja vojaške godbe, čuli smo tudi več pevskih to k, izmej katerih je bil čveterospev, gg. Přibil, Pelan, Valenta, Paternoster, tako lep, da se je moral ponavljati. Občinstvo, katerega je bila dvorana polna, bilo je z Miklavževim večerom jako zadovoljno.

— (Konfiskacija.) „Laibacker Wochenblatt“ iz dne 5. t. m. zaplenilo je državno pravdnistvo zaradi članka „Der Aushilfs-Referent des Landesausschusses“ in zaradi dveh obširnih notic: „Panslavistische Demonstrationen“ in „Professor Šuklje, Baron Winkler und die nationalen Führer“.

— (Kranjsko obrtno društvo) ima jutri 8. decembra popoldne ob 2. uri v društveni sobi **odborovo sejo**. Društvenike vabi k obilni udeležbi. Odbor.

— (Vrsta porotnih obravnav.) katere prično v 9. dan t. m. pri Ljubljanskem porotnem sodišču je sledeča: 9. decembra: Česen Jošt, hudodelstvo uboja; Zupančič Ivan, hudodelstvo posilstva in Petrin Katra, hudodelstvo otroškega umora; 10. decembra: Šubel Miha, hudodelstvo požiga in Forlese Jos, hudodelstvo posilstva; 11. decembra: Kos Ivan, hudodelstvo uboja; Jemlič Marija in Jemlič Josip, hudodelstvo uradnega izneverjenja in tatvine; 12. decembra: Trepal Tone, hudodelstvo posilstva in Oblak Jože, hudodelstvo tatvine. Razen teh pridejo v tej porotni sesiji še na vrsto: Tone Papler, hudodelstvo uboja; Novak Josip, hudodelstvo uboja; Furlan Matija, hudodelstvo poverjenja denarja, zaradi istega hudodelstva Žirovnik Luka, Strah Jože zaradi hudodelstva uboja. Več obravnav ne bo.

— (V Črnomlju) bil je dne 3. decembra ustanovni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda. Načelstvo: gg. Franjo Šetina, učitelj — prvomestnik; Franjo Šušteršič, župan in posestnik — na mestnik; blagajnik Janko Schweiger, posestnik; — Janko Puhek, posestnik in trgovec — namestnik; — tajnik Anton Spreizer, posestnik in Fr.

Lozar, posestnik, njega namestnik. Družabnikov 51, mej temi jeden ustanovnik.

— (Peticija do južne železnice,) v kateri občine Borovnica, Vrhnika, Logatec itd. prosijo, da bi se v bodoče osobam dala prilika z železnico voziti se v Ljubljano mej 7. in 8. osmo uro dopoldne, — bila je, kakor se nam z Dunaja iz direktnega vira poroča, ugodno vsprejeta in upanje je dosedaj opravičeno, da se tudi ugodno reši. Stvar se sedaj pretresa pri prometnem nadzorništvu v Trstu.

— (Dobrodelno loterijo) za napravo ubožne hiše „Marijine bratovščine, kjer se bode popolnem ubožnim njenim udom dajalo brezplačno stanovanje in živež, napravi v teku bodočega leta 1886 omenjena družba. „Marijina bratovščina“ je že staro društvo, obstoji namreč celih 127 let. Svoj god praznuje vsako leto na Svečnico. Udov ima blizu 2400, večinoma reveže iz vseh stanov. Namen društvu je svojim udom preskrbovati spodoben krščansko-katoliški pogreb proti letni uplačnini petdesetih krajcarjev. Društvo ima pa poleg tega tudi še postavno dolžnost za svoje onemogle in sploh zapuščene ude po možnosti skrbeti, kar izpolnjuje z malimi podporami. Obžalovanja vredno je pri vsem tem, da se mu neče posrečiti, da bi svojim udom zdatneje podpore dajalo. Da mu bo to mogoče, omislilo si je na podlagi 50.000 srečk dobrodelno loterijo, ki bo imela 2000 efektnih dobitkov v skupni vrednosti 5000 gold. C. kr. finančno ministerstvo jo je dovolilo z odlokom 16. septembra, št. 28.606. Gledé vsega tega pričela je izdajati družba „Marijine bratovščine“ srečke omenjene loterije, ki se dobivajo po 50 krajcarjev pri predsedniku g. Regaliji na sv. Petra cesti šte. 21, kakor tudi po vseh večjih trafikah in loterijah, pri znanih trgovcih in družih človekoljubih v Ljubljani. Cena srečkam je tako nizka, da si jo bo tudi manj premožni lahko omislil in to tem več, ker so jako gosti dobitki, kajti zadela bo vsaka petindvajseta številka gotovo. Za dobitke in kar bo še zmanjkalo naprosile se bode koristne stvari, ki se v vsaki družini potrebujejo. Razprodaja srečk se je že pričela.

— (Hranilno in posojilno društvo v Ptuj) imelo je meseca novembra 9873 gl. 11 kr. dohodkov, 7151 gl. 73 kr. izdatkov, torej vsega prometa 17.029 gl. 84 kr.

— (Redka prikazen.) Iz Kamnika se nam piše: Mešan Jože Rode ima 5 mesecev starega petelina, ki nema ne jednega peresa na životu, ne peres v repu in perutih. Ubožec hodi v rudeči obleki in se v njej prav dobro počuti.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi Ormoška čitalnica v nedeljo 13. decembra 1885 v društvenih prostorih v Ormoži. Vspored: 1. F. S. Vilhar: Domovini, mešan zbor. 2. Igra: „Sam ne ve kaj hoče“, dramat. gluma v jednom in v 1/2 dejanji. 3. Ant. Foerster: Njega ni, čveterospev. 4. D. Jenko: Tiba luna, mešan zbor. 5. Igra: „Garibaldi“ gluma v jednom dejanji. 6. V Klaič: Svrčanje, moški zbor. Začetek ob pol 8 uri zvečer. Ustopnina za osebo 20 kr. V Ormoži, 28. novembra 1885.

Odbor.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Kozjem. Prošnje do 14. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 6. decembra. Vladno glasilo „Videlo“ začelo se je nazaj pomikati. V jednom članku že govori o miru ter pravi, da bi Srbija samo takega miru ne mogla vsprejeti, ki bi jej bil v sramoto. Sklical se bode baje zbor imenitnikov.

Beligrad 6. decembra. O ukrepah zadnjega vojnega sveta čuva se največja tajnost. Govori se, na se je izimno stanje sklenilo za vso Srbijo. Zbor imenitnikov, ki se v kratkem skliče, naj bi razsodil o nadaljnjem postopanju Srbije.

Niš 6. decembra. Vojni minister Petrović dal svojo ostavko; dosednji polkovnik Franasović imenovan vojnim ministrom.

Dunaj 7. decembra. V prodajalnico juvelirja Granichstáden ulomili tatje in veliko pokrali. — „Montagsrevue“ je poizvedela, da so vlasti vnovič nujno prigovarjale Srbiji in Bolgariji, naj skoro skleneta premirje.

Budimpešta 7. decembra. Liberalna stranka vsprejela načrt zakona o podaljšanju mandatske dobe v generalni in specialni debati.

Moskva 7. decembra. Pred predstavo pogorelo je deloma nemško gledališče Paradies. Sprednji del popolnem zgorel. Oder, Foyer ohranjena, dekoracije in garderoba rešene, a pokvarjene.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe, ki bolehalo za želodčevim katarom in krčem, se hitro ozdravijo s pristnim „Moll-ovim Seidlitz-praškom“. Škatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (11-8)

Listnica upravnistva. Gosp. J. S. v Martinjaku. Naročnino za zadnje četrtletje prejeli. Srčen pozdrav!

Loterijske srečke 5. decembra:

V Trstu: 13, 61, 30, 60, 10.
V Linci: 79, 76, 4, 42, 10.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
5. dec.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	735-57 mm. 733-75 mm. 732-73 mm.	5-2° C 7-4° C 5-2° C	sl. zah. sl. zah. sl. vzh.	obl. obl. obl.	2-60 mm. dežja.
6. dec.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	727-74 mm. 725-80 mm. 727-62 mm.	4-7° C 9-4° C 7-6° C	sl. svz. sl. sev. sl. vzh.	obl. obl. obl.	0-30 mm. dežja.

Srednja temperatura 5-9° in 7-2°, za 5-3° in 6-8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	20	kr.
Srebrna renta	82	75	"
Zlata renta	108	90	"
5% marčna renta	99	75	"
Akcije narodne banke	872	—	"
Kreditne akcije	237	20	"
London	125	76	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	98	"
C. kr. cekini	5	97	"
Nemške marke	61	80	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	127	50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	40
Ogrska zlata renta 4%	—	97	90
— papirna renta 5%	—	89	80
5% štajerske zemljiš. odvez. oblig.	104	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	—
Zemlj. obh. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	20	"
Prior. oblig. Elizabete zapad. železnice	115	50	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	"
Kreditne srečke	100 gld.	179	50
Rudolfove srečke	10	18	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	98	75
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	190	25	"

Poslano.

(7-44)

Svojo graščino

Lukovec (Smrek),

obstoječo iz hiše z vrtom, senožitij, njiv, pašnikov in lepih gojzdov, prodam skupaj ali pa na drobno.

Kdor želi kaj kupiti, oglasi naj se pri meni in sicer:

v Podsmreki dne 10. decembra,
na Lukovci dne 11. decembra 1885
od 9. ure dopoldne.

(724-2)

Luka Tavčar.

(680-8) Vsega zdravilstva

DR. V. GREGORIČ,

Zdravnik ženskih in otroških bolezni.

Ordinira od 2.—4. ure.

Dunajske ulice št. 3, I. nadstropje.

**CHAMPAGNE
AYALA & Co.**

Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.

Varstvena znamka.

Tuči:

4. decembra.

Pri **Miklavčič** iz Trsta. — Weiss iz Karlova. Koesker z Gorice. — Grebner z Dunaja. — Stepischnegg iz Grada. — Schiler z Dunaja. — Glücklich iz Trsta. — Polak z Dunaja.

Pri **Miklavčič**: Pokorni, Schön z Dunaja. — Polacil iz Budimpešte. — Fiala, Schulz, Glas z Dunaja. — Tschinkel iz Kočevja. — Just z Dunaja. — Schik iz Brna. — Lacom z Dunaja. — Dr. Stepischnegg iz Celja.

Umrli so v

Ljubljani:

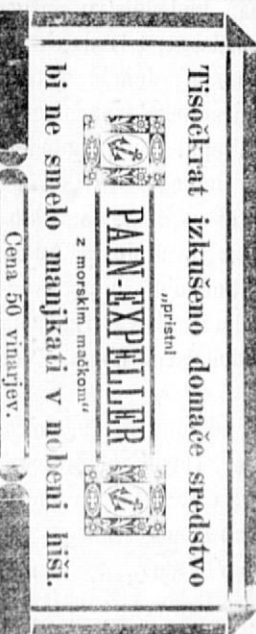
4. decembra: Anton Mejak, dn. nar. 58 let. Ulice na grad št. 12, za otrpnenjem srea.

5. decembra: Katarina Feldstein, mestna uboga, 69 let, sv. Petra nasip št. 65, za oslabljenjem moči.

Kuverte s firmo

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Tisočkrat izkušeno domače sredstvo

bi ne smelo manjkati v nobeni hiši.

Cena 50 vinarjev.

Najboljše blago!

Velika zaloga

(596-8)

klobukov

za gospode od 2 gold. 20 kr. više, za
dečke od 1 gold. 50 kr. više.

**Zaloga srajc in spodnjih hlač za
gospode, vratnikov, kravat i. t. d.**

J. SOKLIČ,

v Ljubljani, Gledališke ulice h. št. 6.

Vnanja naročila se hitro in v ceno izvrše.

Najboljše blago!

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skazenem žolču, pomankanju slasti do jedij, jetrnih in običnih bolezni, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (650-6)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Prosim, pošljite mi blagovoljno 2 steklenici dr. Rosovega zdravilnega balzama. Kar se tiče upliva tega balzama, moram izreči popolno hvalo, kajti že več mesecev sem imel hudo mrzlico, katere nesem mogel odpraviti, ko sem pa začel rabiti ta balzam, je minula.

Slavonija.

S spoštovanjem
Josip Beneš, Kastel št. 23.

Velesenjeni gospod!

Iz srca izrekam svojo najiskrenejšo zahvalo za Vaš dr. Rosov zdravilni balzam, s katerim sem ozdravil svoje dolgotrajne strašne želodčne bolečine, če tudi že nesem imel nobenega upanja, da bi mi še kaj pomagalo. Še jedenkrat mojo presrečno zahvalo.

Maribor n. D., na Spod. Štajerskem.

S spoštovanjem
Ferd. Leitner, dimnikar.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodeci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravlja in telesne in duševne kreposti. **Najboljše domače sredstvo**, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepično zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodeci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevisih, hipohondriji in melanholiji (vsled močenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано **ljudoško domače sredstvo** postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštne povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarn B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno **dr. Rosovega zdravilnega balzama**.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vilj. Mayr**, lekar; **Eras. Birschitz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **J. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojini: **Fr. Baccaricchio**, lekar. V Kranju: **K. Savnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar; **Jos. Bergman**, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **G. Christofolletti**, lekar; **A. de Gironcoli**, lekar; **R. Kürner**, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V Ogleji: **Delia Damaso**, lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**, lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravalto**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar. V Zagrebu: **C. Arazim**, lekar.

Vse lekarnе in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemajo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščeni, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, **potegne mazilo** v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(136-14)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

H. BRANCHETTA

zaloga klobukov

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 7,

poleg gledališča,

priporoča svojo bogato zalogo **svilnatih in klobukov** iz klobučine, kap, specialitet klobukov za dečke, slamnikov vsake vrste. (495-17)

CHAPEAUX-CLAUQUES

domače in inozemske izdelke, po najnovejši obliki in faconu.

Najkulantnejša postrežba se zagotavlja.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeih, oteklino, otrple žive in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stočine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (646-6)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.